

Bolesław Ginter

Wójcice, pow. Grodków

Informator Archeologiczny : badania 1, 22-23

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

datowana ogólnie na okres preborealny. Przebadano obszar 102 m² odsłaniając jedno wyraźne skupisko materiału krzemienno /krzemienicę/ - pozostałość po mezolitycznym obiekcie mieszkalnym o kształcie zbliżonym do owalu. Maksymalna średnica obiektu wynosiła 4,00 m. W sumie uzyskano 1045 artefaktów, w tym 58 narzędzi i 25 rdzeni. Wśród narzędzi dominują akrobacze wieloraki /12 szt./, zbrojniki /12 szt./ oraz drapače mikrolityczne. Brak natomiast trapezów. Wśród rdzeni przeważają okazy jednopiętowe, wiórowe, mikrolityczne.

Z tego samego stanowiska pochodzi kilka fragmentów ceramiki / w tym niektóre zdobione/, które łączyć należy z kulturą ceramiki dołkowo grzebykowej.

W Ó J C I C E, pow. Grodków

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził dr Bolesław Ginter, w okresie od 3 do 12.X., finansował UJ.

Prace wykopaliskowe na górnopaleolitycznym stanowisku w Wójciach były kontynuacją wstępnych badań, przeprowadzonych w roku 1963.

W bieżącym sezonie wykopaliskowym przebadano obszar 63 m², uzyskując dużą ilość wyrobów krzemienno. Wyroby te zalegały częściowo w warstwie ziemi ornej, w większej zaś części w występującym poniżej tej warstwy poziomie bruku morenowego. Bruk ten złożony był z kamieni i głazów różnej wielkości, żwiru i piasku spojonego lepiszczem żelazistym i gliną. Niewielka część wyrobów zalegała także w stropowej partii piasków o słabo uchwytnym poziomym warstwowaniu, występujących pod brukiem.

W materiale krzemienno wyróżnić można sporą ilość rdzeni róż-

nych typów, oraz liczną grupę narzędzi. Wśród tych ostatnich największą grupę stanowią rylce, z przewagą rylców klinowatych. Obok rylców dość licznie reprezentowane są drapacze i formy tylcowe, z przewagą mikrograwetów. W materiale odpadkowym wystąpiły dwa wióry z radiolarytu.

Obok wyrobów krzemiennych natrafiono na dość znaczną ilość mocno uszkodzonych kości zwierzęcych, wśród których wyróżniono fragmenty zębów mamuta. Znalaziono także niewiele węgielków drzewnych.

Cały zespół należy zaliczyć do jednej z grup tzw. przemysłów wschodniograweckich, trudno jednak jeszcze dokładnie określić, którą z grup reprezentuje część zespołu odkryta w bieżącym roku.

W I E R Z C H O W I E, pow. Kraków
Jaskinia Mamutowa

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadził mgr Stanisław Kowalski, w czasie od 20.VI do 15.IX, finansowali - Muzeum Archeologiczne w Krakowie i WKZ w Krakowie.

Badania w Jaskini Mamutowej prowadzone są od roku 1957. Od początku mają one charakter prac systematycznych i zarazem weryfikacyjnych w stosunku do badań prowadzonych tu w latach 1874 - 1881 /Jan Zawisza/ i w r. 1913 /Leon Kozłowski/.

Jaskinia Mamutowa jest zasadniczo stanowiskiem z górnego paleolitu. Znalaziono w niej jednak również / przeważnie w hałdach z dawnych badań/ spore ilości materiału z neolitu, a ponadto zabytki z jeszcze młodszych okresów aż do średniowiecza i czasów nowożytnych łącznie.

Prace wykopaliskowe w roku 1967 dały nadszpiewanie interesu-